

Sygn. akt IV CSK 519/14

POSTANOWIENIE

Dnia 26 lutego 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z wniosku T. P.
przy uczestnictwie A. P., G. P. i T. T.
o zniesienie współwłasności nieruchomości,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 26 lutego 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania G. P.
od postanowienia Sądu Okręgowego w T.
z dnia 30 grudnia 2013 r., sygn. akt VIII Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Przysługująca od prawomocnych orzeczeń skarga kasacyjna, jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, ma na celu - w interesie publicznym - ujednolicanie orzecznictwa sądów powszechnych, rozstrzyganie spraw precedensowych oraz o istotnym znaczeniu dla orzecznictwa sądowego i rozwoju prawa. Uwzględnienie celu i charakteru skargi kasacyjnej wymaga właściwego rozumienia treści przesłanek, wymienionych w art. 398⁹ § 1 pkt 1-4 k.p.c., i właściwego ich uzasadnienia.

Chociaż skarżący powołał się na przesłanki określone w art. 398⁹ § 1 pkt 2 i 4 k.p.c., to nie wskazał na s. 3 i 4 wniosku, które przepisy prawne wymagają dokonania przez Sąd Najwyższy wykładni i to w warunkach określonych w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.

Uzasadnienie na s. 4 wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania odwołuje się tylko do zarzutów zawartych w podstawach skargi i w istocie przedstawia, w odmiennym tylko ujęciu, kwestie podniesione w ramach uzasadnienia podstaw kasacyjnych. Łatwo przy tym dostrzec, że wszystkie te kwestie występują na tle określonych, konkretnych okoliczności faktycznych i nie mają charakteru uniwersalnego.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, działając na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.